

prima instanță: E. Palanciuc
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova. A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Diana Marcovici și Nadejda Reu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Diana Marcovici și Nadejda Reu împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului și obligarea emiterii actului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Diana Marcovici și Nadejda Reu, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 decembrie 2015,

constată

La 21 iulie 2014, Diana Marcovici și Nadejda Reu au depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului și obligarea emiterii actului.

În motivarea acțiunii, reclamantele au indicat că în anul 1925, Reu Vasile, bunelul lui Reu Nadejda și stră-bunelul lui Marcovici Diana a cumpărat o parcelă de teren cu suprafața de circa 1 ha, în regiunea actuală a orașului sub denumirea Telecentru, în regiunea str. Ialoveni nr. 34 mun. Chișinău, care este actualul domiciliu a reclamantelor. Pe o parcelă de teren masiv Reu Vasile a edificat o casă de locuit, precum și alte construcții auxiliare, care au fost transmise prin moștenire, iar în prezent cu drept de proprietate le dețin reclamantele.

De pe timpul sovietic a fost naționalizat practic întreg lotul de teren, ce i-a aparținut lui Reu Vasile, cu excepția terenului cu suprafața de 22 ari, unde erau amplasate casa de locuit și construcțiile auxiliare.

În 1951, Comitetul Executiv al raionului Lenin or. Chișinău a emis decizia prin care i-a repartizat lui Reu Emilian, feciorul lui Reu Vasile, tatal lui Reu Nadejda și bunelul lui Marcovici Diana, din contul terenului naționalizat anterior, o parcelă de pământ cu suprafața de 15 ari cu drept de posesie și folosință pe o perioadă nedeterminată de timp, cu toate că suprafața reală a terenului era de 22 ari.

Din momentul procurării terenului, edificării casei de locuit în anii 50 ai sec XX, pe acest teren inițial buneii și părinții reclamantelor, iar apoi reclamantele din momentul nașterii au locuit și continuie să locuiască în imobilul menționat amplasat pe terenul litigios, fapt ce se confirmă prin: planul schemei privind structura solului, planul lotului de teren din str. Ialoveni nr. 34 mun. Chișinău din 10 iulie 1967, planul lotului de teren din str. Ialoveni nr.34 mun. Chișinău din 23 ianuarie 1981, înscrisul din planul de construcție din 18 mai 1987, planul lotului de teren eliberat de Oficiul Cadastral Teritorial.

Susține reclamanta Marcovici Diana că este proprietara a 1/2 cotă-parte din casa de locuit și a terenului aferent casei de locuit, iar cealaltă 1/2 cotă-parte din casa de locuit și din terenul aferent casei de locuit îi aparține cu drept de proprietate privată mamei sale Reu Elena.

Consideră că, este dovedit faptul că, porțiunea de teren cu suprafața de 22 ari din str. Ialoveni nr.34 mun. Chișinău din anul 1925 s-a aflat în proprietatea, posesia și folosința reclamantelor, moștenitorilor lui Reu Vasile și niciodată nu a aparținut unor altor persoane sau administrației publice locale sau centrale.

Indică reclamantele că anterior au depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului și obligarea atribuirii în proprietate privată parcela de pământ cu suprafața de 15 ari, ce constituie lotul de teren aferent casei de locuit din str. Ialoveni nr.34 mun. Chișinău. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2010, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 iunie 2011, acțiunea a fost admisă, fiind obligată Primăria municipiul Chișinău și Consiliul municipal Chișinău să atribuie reclamantelor în proprietate privată parcela de pământ cu suprafața de 15 ari din str. Ialoveni nr.34 mun. Chișinău.

Reclamantele susțin că în cadrul pricinii enunțate mai sus nu a fost supusă examinării și chestiunea cu privire la atribuirea în proprietatea Dianei Marcovici și Nadejdei Reu a porțiunii de teren cu suprafața de 7 ari.

Din acest considerent la 23 aprilie 2014 reclamantele s-au adresat Primăriei și Consiliului mun. Chișinău cu o cerere, prin care au solicitat atribuirea în proprietate privată suplimentar a unei porțiuni de teren de 7 ari pe lângă cei 15 ari care au fost atribuite în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2010.

Prin răspunsul Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Primăriei municipiul Chișinău din 17 iunie 2014, reclamantele au fost informate că surplusul de teren solicitat cu suprafața de 700 m.² rămas în urma sistematizării terenului cu suprafața de 1 500 m.², întrunește toate condițiile pentru a fi format ca bun imobil separat conform prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 1308 din 25 iulie 97 cu privire la prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, modificată și completată prin Legea nr.210 din 17 octombrie 2008, precum și în baza

art.77 alin. (5) din Legea nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, iar asemenea terenuri se atribuie în urma vânzării-cumpărării prin licitație publică.

Consideră că în cazul dat urmează a fi aplicate prevederile art. 11 Cod Funciar în coraborare cu art.332 Cod Civil, în temeiul cărora urmează a fi atribuit în proprietate privată restul terenului de circa 7 ari din suprafața totală a terenului de 22 ari, care constituie suprafața reală a lotului de teren aferent casei de locuit.

Solicită Diana Marcovici și Nadejda Reu anularea refuzului Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău în privatizarea gratuită a porțiunii de teren aferent casei de locuit din str. Ialoveni nr.34 mun. Chișinău cu suprafața de 7 ari, cu obligarea Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău să atribuie gratuit în proprietatea privată lotul de teren cu suprafața de 7 ari, care constituie teren aferent casei de locuit.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 10 decembrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.75-82).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Diana Marcovici și Nadejda Reu, fiind menținută hotărârea Judecătoriei centru mun. Chișinău din 10 decembrie 2015 (f.d. 115-120).

La 06 iulie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 121).

La 07 septembrie 2016, prin intermediul oficiului poștal Diana Marcovici și Nadejda Reu au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 07 septembrie 2016, este depus în termen, deoarece la materialele pricinii nu există dovada recepționării de către recurente a copiei deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului Diana Marcovici și Nadejda Reu au invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentele susțin că instanțele de judecată la examinarea pricinii urmau să se conducă de prevederile Legii privind reabilitarea victimelor represiunilor politice săvârșite de regimul comunist totalitar de ocupație. Consideră drept eronată concluzia instanțelor de judecată că terenul la care pretinde reclamantele a devenit proprietatea exclusivă a statului, deoarece conform art. 332 alin. (1) Cod civil dacă o persoană, fără să fi dobândit dreptul de proprietate, a posedat cu bună-credință sub nume de proprietar un bun imobil pe parcursul a 15 ani, aceasta devine proprietarul bunului respectiv.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 21 septembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței

Până la examinarea pricinii, Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău nu au depus referință la cererea de recurs declarată de Diana Marcovici și Nadejda Reu prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Diana Marcovici și Nadejda Reu, în cererea de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Diana Marcovici și Nadejda Reu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Diana Marcovici și Nadejda Reu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală